

uważane w rozumieniu owych przepisów za pracowników owego podatnika, pomimo że wskazane koszty mogą być uznane za pozostające w bezpośrednim i ścisłym związku z ogólnymi kosztami związanymi z całą działalnością gospodarczą wskazanego podatnika.

- 2) Artykuł 176 akapit drugi dyrektywy 2006/112 należy interpretować w ten sposób, że stoi na przeszkodzie temu, aby w chwili przystąpienia do Unii Europejskiej państwo członkowskie wprowadziło ograniczenie prawa do odliczenia w zastosowaniu przepisu krajowego przewidującego wyłączenie prawa do odliczenia w przypadku towarów i usług przeznaczonych dla darmowych lub niezwiązanych z działalnością gospodarczą podatnika dostaw lub świadczeń, podczas gdy tego rodzaju wyłączenie nie było przewidziane w przepisach krajowych będących w mocy do dnia przystąpienia.

Do sądu krajowego należy dokonanie interpretacji przepisów krajowych — w zakresie, w jakim jest to tylko możliwe — zgodnie z prawem Unii. W przypadku gdyby tego rodzaju interpretacja była niemożliwa, sąd krajowy jest zobowiązany do niestosowania tych przepisów ze względu na niezgodność z art. 176 akapit drugi dyrektywy 2006/112.

(¹) Dz.U. C 151 z 26.5.2012.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 18 lipca 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato — Włochy) — Consiglio Nazionale dei Geologi przeciwko Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato i Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato przeciwko Consiglio Nazionale dei Geologi

(Sprawa C-136/12) (¹)

(Artykuł 267 akapit trzeci TFUE — Skutki obowiązku wystąpienia z odesłaniem prejudycjalnym sądów ostatniej instancji — Artykuł 101 TFUE — Kodeks deontologiczny izby zawodowej zabraniający stosowania stawek nieodpowiadających godności zawodowej)

(2013/C 260/22)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Consiglio Nazionale dei Geologi, Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

Strona pozwana: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato, Consiglio Nazionale dei Geologi

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Consiglio di Stato — Wykładnia art. 267 ust. 3 TFUE — Zakres obowiązku wystąpienia z odesłaniem prejudycjalnym przez sądy ostatniej instancji — Pojęcie poważnego i oczywistego naruszenia prawa Unii — Przepisy i zasady proceduralne państwa członkowskiego zabraniające sądom krajowemu z jednej strony skierowania do Trybunału sformułowanych przez stronę, w oczywisty sposób niedopuszczalnych pytań prejudycjalnych a z drugiej strony przeformułowania tychże pytań — Wykładnia art. 101 TFUE, rozporządzenia Rady (EWG) nr 2137/85 z dnia 25 lipca 1985 r. w sprawie europejskiego ugrupowania interesów gospodarczych (EUIG) (Dz.U. L 199, s. 1), dyrektywy 2005/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r. w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych (Dz.U. L 255, s. 22) oraz dyrektywy 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotyczącej usług na rynku wewnętrznym (Dz.U. L 376, s. 36) — Kodeks deontologiczny izby zawodowej zabraniający stosowania stawek nieodpowiadających godności zawodowej („decoro e dignità professionale”) oraz liczbie i jakości świadczonych usług — Stosowanie krajowych przepisów z dziedziny prawa konkurencji bardziej surowych niż przepisy Unii.

Sentencja

- 1) Artykuł 267 akapit trzeci TFUE należy interpretować w ten sposób, że ustalenie i sformułowanie pytań dotyczących wykładni prawa Unii, które sąd odsyłający uważa za istotne w celu rozstrzygnięcia sporu w postępowaniu głównym, należy wyłączać do niego. Należy odstąpić od stosowania uregulowań krajowych, których skutkiem mogłoby być naruszenie tego uprawnienia.
- 2) Normy takie jak ustanowione w kodeksie deontologicznym dotyczącym wykonywania zawodu geologa we Włoszech, zatwierdzonym przez Consiglio nazionale dei geologi w dniu 19 grudnia 2006 r. i ostatnio zmienionym w dniu 24 marca 2010 r., przewidujące, że kryterium ustalania wynagrodzenia, oprócz jakości i wartości świadczonych usług, jest godność zawodowa, stanowią decyzję związku przedsiębiorstw w rozumieniu art. 101 ust. 1 TFUE, której skutkiem może być ograniczenie konkurencji na rynku wewnętrznym. Do sądu odsyłającego należy dokonanie oceny w świetle ogólnego kontekstu, w którym kodeks ten wywołuje skutki, w tym w świetle całości krajowych ram prawnych i praktyki stosowania tego kodeksu przez krajową izbę geologów, czy wspomniany skutek wystąpił w niniejszej sprawie. Rzeczonemu sądowi powinien również ustalić, czy w świetle wszystkich mających znaczenie informacji, jakimi dysponuje, normy tego kodeksu — zwłaszcza jeżeli chodzi o stosowanie w nich kryterium odnoszącego się do godności zawodowej — można uważać za niezbędne do realizacji wspomnianego uzasadnionego celu związanego z gwarancjami przyszanymi konsumentom korzystającym z usług geologów.

(¹) Dz.U. C 151 z 26.5.2012.